

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 518

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 iunie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
227.	1-9	731.	14
809.	9	733.	14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 422 din 25 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f), art. 300 ² și art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală	9-11	125.	15-16
Decizia nr. 443 din 30 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	11-13		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind prevenirea și combaterea dopajului în sport

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează prevenirea și combaterea dopajului în sport.

(2) Conform reglementărilor Convenției împotriva dopajului, adoptată în cadrul Consiliului Europei, la

Strasbourg la 16 noiembrie 1989, ratificată prin Legea nr. 171/1998, și ale Codului Mondial Anti-Doping, elaborat de Agenția Mondială Anti-Doping, denumit în continuare *Cod*, se interzice dopajul în sport din rațiuni de natură etică și medicală.

Art. 2. — (1) *Dopajul în sport* reprezintă una sau mai multe încălcări ale reglementărilor anti-doping prevăzute la alin. (2).

(2) Constituie încălcări ale reglementărilor anti-doping următoarele fapte:

a) prezența unei substanțe interzise sau a metaboliților acesteia ori a markerilor ei în proba biologică provenită de la un sportiv;

b) utilizarea sau tentativa de a utiliza o substanță interzisă sau o metodă interzisă;

c) refuzul sau neprezentarea nejustificată pentru prelevarea de probe după primirea invitației la controlul doping, în conformitate cu reglementările anti-doping, sau evitarea în orice mod a prelevării probelor;

d) încălcarea reglementărilor în vigoare referitoare la disponibilitatea sportivului pentru controalele doping în afara competiției, prin nedeclararea de către sportiv a informațiilor necesare despre locurile unde poate fi găsit și neparticiparea la efectuarea controalelor doping în afara competiției planificate pe baza dispozițiilor legale în vigoare;

e) falsificarea sau tentativa de a falsifica orice parte a controlului doping;

f) deținerea de substanțe și/sau de metode interzise;

g) traficarea oricărei substanțe și/sau metode interzise;

h) administrarea sau tentativa de a administra o substanță interzisă oricărui sportiv sau utilizarea unei metode interzise asupra oricărui sportiv ori asistarea, instigarea sau orice formă de complicitate referitoare la orice încălcare a faptelor prevăzute la lit. a)—g).

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

1. *sportiv* — orice persoană care participă la activitatea sportivă la nivel internațional, definit ca atare de fiecare federație internațională sau la nivel național, așa cum este definit de fiecare organizație națională anti-doping, și orice altă persoană care participă la activitatea sportivă la un nivel inferior, dacă este desemnată de organizația sa națională anti-doping;

2. *sportiv de nivel internațional* — sportivul desemnat de una sau mai multe federații internaționale ca făcând parte din eșantionul de testare înregistrat al unei federații internaționale;

3. *personal asistent al sportivului* — orice antrenor, instructor, manager, agent, personal din conducerea echipei, oficial, personal medical sau paramedical care lucrează cu sau tratează sportivi care participă sau se pregătesc să participe la competiții sportive;

4. *organizație națională anti-doping* — acea autoritate națională sau acele autorități naționale responsabile cu privire la adoptarea și implementarea reglementărilor anti-doping, conducerea activității de prelevare de probe biologice, gestionarea rezultatelor la testele efectuate și conducerea audierilor, toate aceste responsabilități fiind la nivel național. Dacă această desemnare nu a fost făcută de autoritatea sau autoritățile publice competente, entitatea respectivă va fi comitetul național olimpic al țării respective sau reprezentantul său;

5. *control doping* — procesul care include planificarea distribuirii testărilor, recoltarea și mânăuirea de probe biologice, analiza de laborator, gestionarea rezultatelor, audieri și apeluri;

6. *control doping în cadrul competiției* — un test efectuat în cadrul competiției și în baza căruia sportivul este selecționat pentru a fi testat în legătură cu o anume

competiție, cu excepția situațiilor în care se prevede altfel în reglementările unei federații internaționale sau ale unei alte organizații naționale anti-doping;

7. *control doping în afara competiției* — orice control doping care nu este realizat în cadrul competiției;

8. *testări-țintă* — selecționarea de sportivi pentru testări, acolo unde anumiți sportivi aleși special sau grupuri de sportivi sunt selectați pe o bază guvernată de reguli specifice, pentru efectuarea de testări la un anumit moment;

9. *control doping fără aviz prealabil* — un control doping care se desfășoară fără vreo atenționare prealabilă a sportivului și în care sportivul este însoțit în permanență, începând din momentul anunțării și până la prelevarea probei biologice;

10. *ofițer de control doping* — un oficial care a fost specializat și autorizat de către Agenția Națională Anti-Doping de a avea, pe bază de delegație, responsabilitatea gestionării la fața locului a ședinței de prelevare a probelor;

11. *probă biologică* — orice material biologic colectat pentru a fi supus controlului doping;

12. *testare doping* — parte a procesului de desfășurare a controlului doping, ce presupune planificarea distribuirii testelor, recoltarea de probe biologice, manipularea lor și transportul de probe biologice la laborator;

13. *listă interzisă* — lista care denumește substanțele și metodele interzise;

14. *substanță interzisă* — orice substanță calificată astfel în cuprinsul listei interzise;

15. *metodă interzisă* — orice metodă calificată astfel în cuprinsul listei interzise;

16. *substanțe specifice* — substanțe care pot constitui obiectul încălcărilor, fără intenție, prevăzute la art. 2 alin. (2), deoarece sunt folosite pe scară largă în realizarea medicamentelor și a căror utilizare în scop de dopaj este puțin probabilă;

17. *standard internațional* — un standard adoptat de Agenția Mondială Anti-Doping, ce conține detalii tehnice necesare pentru implementarea dispozițiilor Codului;

18. *rezultate pozitive constatate* — un raport de la un laborator sau de la altă entitate căreia i s-a aprobat efectuarea de testări, care identifică într-o probă biologică prezența unei substanțe interzise, a metaboliților ori a markerilor săi, inclusiv însemnate cantități de substanțe endogene sau dovezi ale utilizării de metode interzise;

19. *metabolit* — orice substanță produsă în organism în urma unui proces de metabolizare, biodegradare;

20. *marker* — un compus, grup de compuși sau parametri biologici care indică utilizarea de substanțe sau metode interzise;

21. *suspendare* — oprirea sportivului sau a altei persoane, pentru o perioadă determinată de timp, de la participarea în cadrul oricărei competiții sau al unei manifestări sportive ori sponsorizări, ca urmare a deciziei luate în urma audierii prevăzute la art. 28, conform prezentei legi;

22. *descalificare* — invalidarea rezultatelor sportivului, obținute în cadrul unei anumite competiții sau manifestări sportive, cu toate consecințele ce decurg din aceasta, inclusiv retragerea de medalii, puncte și premii;

23. *falsificare* — modificarea rezultatelor analizelor, în scopul inducerii în eroare și în vederea împiedicării desfășurării normale a procedurilor obișnuite de testare doping;

24. *utilizare de substanțe sau metode interzise* — aplicarea, ingerarea, injectarea sau consumul prin orice mijloace al oricărei substanțe sau metode interzise;

25. *scutire pentru uz terapeutic (SUT)* — aprobarea utilizării în scopuri terapeutice a unei substanțe și/sau metode interzise sportivilor care prezintă o afecțiune dovedită medical;

26. *terapeutic* — tratamentul unei stări medicale cu agenți sau metode curative sau care ajută la vindecare;

27. *competiție* — o singură cursă, meci, joc sau o întrecere sportivă singulară;

28. *manifestare sportivă* — o serie de competiții individuale conduse de o singură entitate conducătoare;

29. *tentativă* — angajare comportamentală deliberată care constituie un pas important în desfășurarea unei acțiuni, cu scopul săvârșirii uneia dintre faptele prevăzute la art. 2 alin. (2);

30. *lipsa vinovăției sau a neglijenței efective* — demonstrarea de către sportiv a faptului că nu a știut sau suspectat și nici nu ar fi avut posibilitatea să știe sau să suspecteze, chiar prin exercitarea celei mai atente griji, faptul că a folosit sau că i s-au administrat substanțe sau metode interzise;

31. *lipsa vinovăției sau a neglijenței semnificative* — demonstrarea de către sportiv a faptului că vinovăția sau neglijența de care a dat dovadă nu a fost semnificativă în ceea ce privește încălcarea legislației anti-doping;

32. *participant* — orice sportiv sau membru al personalului asistent al sportivului;

33. *persoană* — o persoană fizică sau juridică;

34. *deținere* — posesia sau controlul exclusiv asupra substanței sau metodei interzise;

35. *eșantion înregistrat de testare* — eșantionul de sportivi la nivelul competițional cel mai înalt, stabilit separat de către fiecare federație internațională și organizație națională anti-doping, care este supus controlului în cadrul și în afara competiției, ca parte a planului de distribuție a testărilor aparținând organizației sau federației internaționale respective;

36. *sport de echipă* — un sport în care înlocuirea jucătorilor este permisă pe durata desfășurării unei competiții;

37. *comercializare ilicită* — vânzarea, administrarea, transportul, livrarea sau distribuirea unei substanțe interzise sau a unei metode interzise unui sportiv, fie direct, fie prin intermediul unei terțe persoane, cu excepția vânzării sau distribuiri, în scopuri terapeutice, de către personalul medical sau de către alte persoane decât membrii personalului asistent al sportivului a unei substanțe interzise, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

TITLUL II

Strategia națională anti-doping

CAPITOLUL I

Agencia Națională Anti-Doping

Art. 4. — În vederea combaterii fenomenului de dopaj în sport funcționează Agenția Națională Anti-Doping, denumită în continuare *Agencia*, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, coordonată de primul-ministru, prin Cancelaria Primului-Ministru, ca organ de specialitate cu autonomie decizională în activitatea anti-doping, finanțată din venituri proprii și

subvenții acordate de la bugetul de stat, cu sediul în municipiul București, bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2.

Art. 5. — Agenția are următoarele obiective:

a) prevenirea și combaterea la nivel național a fenomenului de dopaj prin adoptarea și implementarea politicilor și reglementărilor anti-doping, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

b) încurajarea practicării unui sport curat, în vederea protejării sănătății sportivilor și respectării principiilor fairplay-ului în sport;

c) promovarea și susținerea cercetărilor anti-doping.

Art. 6. — În vederea realizării obiectivelor prevăzute la art. 5, Agenția îndeplinește următoarele atribuții:

a) elaborează strategia națională anti-doping, în conformitate cu obiectivele și prevederile Codului și ale standardelor internaționale;

b) inițiază proiecte de acte normative pentru armonizarea legislației naționale anti-doping cu reglementările internaționale în domeniu;

c) inițiază, susține financiar și/sau promovează, după caz, programe educative și de prevenire a dopajului în sport;

d) asigură aplicarea de măsuri concrete pentru sancționarea dopajului în sport;

e) inițiază, susține financiar și/sau încurajează programe de promovare a fairplay-ului în sport;

f) încurajează structurile sportive, Agenția Națională pentru Sport și Comitetul Olimpic și Sportiv Român în adoptarea unor programe de testare coerente și uniforme;

g) colaborează cu autoritățile și instituțiile publice, cu organizațiile guvernamentale și neguvernamentale naționale și internaționale cu atribuții în domeniu;

h) propune autorităților și instituțiilor publice măsuri specifice, în sensul intensificării luptei împotriva traficului ilicit de substanțe și/sau metode interzise;

i) aprobă, publică anual și revizuește lista substanțelor și a metodelor interzise, în conformitate cu lista Agenției Mondiale Anti-Doping;

j) publică și reactualizează anual, în colaborare cu Ministerul Sănătății Publice și cu Agenția Națională a Medicamentului, lista cu specialitățile farmaceutice autorizate și comercializate în România care au în componență substanțe și/sau metode interzise;

k) stabilește programul național anual anti-doping, în competiție și în afara competiției, care cuprinde toți sportivii de nivel național și internațional;

l) întocmește lista cu sportivii de nivel național și internațional, adresele acestora și locurile de pregătire;

m) organizează și efectuează controalele doping atât în cadrul competițiilor, cât și în afara acestora, cu excepția controalelor efectuate de federațiile internaționale în timpul competițiilor internaționale organizate pe teritoriul României;

n) încurajează procesul de testare reciprocă între organizațiile naționale anti-doping;

o) planifică și asigură desfășurarea audierilor sportivilor și ale altor persoane susceptibile de dopaj, într-un cadru corect și echitabil, în conformitate cu legislația în vigoare și cu standardele internaționale;

p) aprobă scutirile de uz terapeutic pentru sportivii de nivel național, la solicitarea scrisă a comisiilor anti-doping din federațiile sportive naționale și/sau ligi. Pentru sportivii de nivel internațional avizează și trimite dosarele depuse, spre aprobare, federației internaționale responsabile și Agenției Mondiale Anti-Doping;

q) comunică Agenției Mondiale Anti-Doping cazurile de dopaj depistate în rândul sportivilor români, pe plan național și/sau internațional;

r) elaborează normele metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping;

s) asigură instruirea și perfecționarea ofițerilor de control doping, precum și eliberarea unui atestat în acest sens;

t) prezintă anual un raport de activitate Guvernului și Parlamentului;

u) organizează periodic acțiuni privind informarea, prevenirea și combaterea fenomenului de dopaj în sport;

v) inițiază, promovează și desfășoară activități de cercetare pentru eradicarea dopajului în sport.

Art. 7. — Posturile publice de radio și de televiziune pun la dispoziție Agenției un spațiu de emisie de minimum 30 de minute săptămânal, din care 50% la ore de maximă audiență, pentru difuzarea de materiale promoționale de prevenire și combatere a dopajului în sport.

Art. 8. — (1) Pe lângă Agenție funcționează Consiliul director, ca organ consultativ.

(2) Conducerea Agenției este asigurată de un președinte, numit pe o perioadă de 5 ani, prin decizie a primului-ministru, din rândul specialiștilor în domeniu, pe baza îndeplinirii cerințelor de competențe profesionale și manageriale, precum și a criteriului de independență politică și de independență față de structurile sportive.

Art. 9. — (1) Consiliul director al Agenției are în componență 9 membri, după cum urmează:

a) președinte;

b) 2 reprezentanți ai Cancelariei Primului-Ministru, desemnați de șeful Cancelariei;

c) un reprezentant al Agenției Naționale pentru Sport, desemnat de președintele acesteia din rândul angajaților săi;

d) un reprezentant al Comitetului Olimpic și Sportiv Român;

e) un reprezentant din domeniul farmacologiei sau toxicologiei, desemnat de Ministerul Sănătății;

f) un reprezentant din domeniul medicinei sportive, desemnat de Ministerul Sănătății;

g) un reprezentant al sportivilor de performanță, desemnat de Comitetul Olimpic și Sportiv Român;

h) un reprezentant al federațiilor sportive naționale, desemnat de Comitetul Olimpic și Sportiv Român.

(2) Competențele Consiliului director se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Activitatea Consiliului director este condusă de un președinte care este și președintele Agenției.

(4) Mandatul membrilor Consiliului director este de 5 ani.

(5) Membrii Consiliului director sunt obligați să respecte secretul profesional și vor semna declarații de confidențialitate și conflict de interese.

(6) Consiliul director se întrunește în ședințe ordinare și în ședințe extraordinare ori de câte ori este nevoie, la solicitarea președintelui sau a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi.

(7) Convocarea ședințelor de Consiliu director se face cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte și va cuprinde în mod obligatoriu ordinea de zi ce urmează a fi dezbătută și documentația necesară.

(8) Deciziile Consiliului director sunt adoptate cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi.

(9) Membrii Consiliului director, care participă la ședințe, cu excepția președintelui, beneficiază de indemnizație de ședință de 20% din indemnizația lunară a președintelui. Totalul sumelor cuvenite unui membru al Consiliului director, ca urmare a participării la ședințe, nu poate depăși într-o lună 20% din indemnizația lunară a președintelui.

Art. 10. — (1) Mandatul membrilor Consiliului director încetează înainte de termen în următoarele situații:

a) renunțarea la calitatea de membru;

b) transferarea în cadrul altei autorități sau instituții publice;

c) aplicarea unei sancțiuni disciplinare;

d) neîndeplinirea obligațiilor ce îi revin;

e) pierderea calității pentru care au fost numiți;

f) deces.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) se desemnează un nou membru, al cărui mandat durează până la expirarea mandatului celui în locul căruia a fost numit.

Art. 11. — (1) Președintele Agenției are rang de secretar de stat și este ajutat în activitatea sa de un vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, numit pe o perioadă de 5 ani, în condițiile legii, prin decizie a primului-ministru, pe baza îndeplinirii cerințelor de competențe profesionale și manageriale, precum și a criteriului de independență politică și de independență față de structurile sportive.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale președintele Agenției emite ordine și instrucțiuni.

(3) Ordinele și instrucțiunile cu caracter normativ emise de președintele Agenției se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 12. — (1) Pe lângă Agenție se constituie Comisia de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic, Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările anti-doping, Comisia de apel și Comitetul pentru stabilirea sancțiunilor.

(2) Componența și competențele comisiilor și comitetului prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al președintelui Agenției.

(3) Membrii comisiilor și comitetului prevăzute la alin. (1), care participă la ședințe, beneficiază de indemnizație de ședință de 20% din indemnizația lunară a președintelui. Totalul sumelor cuvenite unui membru al comisiilor, respectiv al comitetului, ca urmare a participării la ședințe, nu poate depăși într-o lună 20% din indemnizația lunară a președintelui.

(4) Pentru activitatea prestată de Comisia de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic, de Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările anti-doping și de Comisia de apel se percep taxe al căror quantum se stabilește anual prin decizie a Consiliului director, aprobată prin hotărâre a Guvernului.

Art. 13. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Agenției se asigură din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat.

(2) Modul de utilizare a veniturilor proprii ale Agenției se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(3) Finanțarea activității Agenției se realizează, începând cu anul 2006, din prevederile bugetare aprobate Cancelariei Primului-Ministru.

Art. 14. — (1) Personalul Agenției beneficiază de spor de confidențialitate în cuantum de 15%, aplicat la salariul de bază brut lunar.

(2) Categoriile de personal și condițiile de acordare a sporului prevăzut la alin. (1) se stabilesc, în limitele prevăzute de lege, prin actul administrativ al ordonatorului principal de credite, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(3) Agenția constituie un fond de stimulente prin aplicarea unui coeficient de 35% la sumele încasate pentru bugetul de stat, reprezentând amenzi, ca urmare a controlului.

(4) Modul de constituire și de utilizare a fondului de stimulente, precum și categoriile de personal care beneficiază de fondurile prevăzute la alin. (3) se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL II

Publicarea și revizuirea listei interzise

Art. 15. — Lista interzisă, în conformitate cu cea a Agenției Mondiale Anti-Doping, se aprobă prin ordin al președintelui Agenției și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 16. — (1) Agenția va revizui lista interzisă ori de câte ori vor apărea modificări în lista publicată de Agenția Mondială Anti-Doping.

(2) Agenția are obligația să informeze în scris toți factorii responsabili din mișcarea sportivă asupra oricăror revizuirii ale listei interzise.

CAPITOLUL III

Scutiri pentru uz terapeutic

Art. 17. — (1) Agenția aprobă scutirile pentru uz terapeutic pentru sportivii de nivel național, la solicitarea scrisă a comisiilor anti-doping din federațiile sportive naționale, din cluburi și/sau din ligile profesionale, în conformitate cu procedura descrisă în Standardul internațional pentru scutiri de uz terapeutic (SUT) al Agenției Mondiale Anti-Doping.

(2) Agenția avizează și transmite spre aprobare Agenției Mondiale Anti-Doping și federației internaționale de specialitate dosarele pentru scutiri pentru uz terapeutic, în cazul sportivilor de nivel internațional.

(3) Agenția va raporta Agenției Mondiale Anti-Doping acordarea scutirilor pentru uz terapeutic, atât pentru sportivii de nivel național, cât și pentru cei de nivel internațional, care sunt înscriși în lotul său de testare înregistrat.

CAPITOLUL IV

Asistența medicală a sportivilor

Art. 18. — Medicii cu specialitatea medicină sportivă și asistenții medicali din personalul asistent al sportivilor trebuie să acorde o atenție deosebită tratamentului medical al acestora și să respecte următoarele reguli:

a) să nu recomande, să nu prescrie și să nu administreze medicamente ce au în compoziție substanțe interzise, atunci când acestea pot fi înlocuite cu altele care nu conțin astfel de substanțe;

b) să nu recomande, să nu prescrie sau să nu colaboreze la utilizarea unor metode interzise care sunt incluse pe lista interzisă;

c) să prevină folosirea de către sportivi a substanțelor și/sau a metodelor interzise;

d) să informeze sportivii și federațiile sportive naționale responsabile asupra medicației administrate, a compoziției și efectelor asupra organismului;

e) să informeze federația sportivă națională responsabilă, precum și Agenția în cazul în care suspectează un sportiv că ar folosi substanțe și/sau metode interzise, pentru ca acesta să fie supus unor testări-țintă.

Art. 19. — Sportivul de nivel național sau internațional are obligația să își precizeze calitatea la orice consultație medicală, de orice natură.

CAPITOLUL V

Controlul doping

Art. 20. — Controlul doping, în competiție și în afara competiției, se efectuează conform Programului național anual anti-doping, cu respectarea Standardului internațional pentru testări.

Art. 21. — (1) Controlul doping se solicită Agenției de către:

a) Agenția Națională pentru Sport;

b) Comitetul Olimpic și Sportiv Român;

c) federațiile sportive naționale, cluburi sau ligi profesionale;

d) alți organizatori de manifestări sportive, care nu sunt cuprinși într-un cadru federal.

(2) Procedura de desfășurare a controlului doping este reglementată în normele metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping, care se elaborează de Agenție, în conformitate cu Standardul internațional pentru testări, emis de Agenția Mondială Anti-Doping.

(3) În cazul sesizărilor de urgență, președintele Agenției poate să dispună efectuarea unui control doping.

Art. 22. — (1) Sportivul participant la o competiție sportivă este obligat să se supună controlului doping, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Recordurile naționale se pot omologa numai în urma efectuării controlului doping asupra sportivului în cauză.

(3) Testările-țintă și cele în afara competițiilor pot fi efectuate oricând și fără preaviz, în toate locurile și incintele în care se desfășoară activități fizice și sportive, iar sportivii au obligația să se supună acestor testări.

Art. 23. — (1) Testarea doping se efectuează în spații adecvate numite *stația de control doping*, compuse din cameră de așteptare, cameră unde se desfășoară ședința de colectare a probelor, grup sanitar cu două cabine, complet utilizate, în conformitate cu prevederile Standardului internațional pentru testări.

(2) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, administratorii de baze sportive au obligația să amenajeze stații de control doping în conformitate cu prevederile Standardului internațional pentru testări.

Art. 24. — Testările doping pot fi efectuate numai de către ofițerii de control doping care au absolvit un curs de perfecționare și dețin un atestat în acest sens, eliberat de Agenție.

Art. 25. — Răspunderea privind recoltarea și transportarea probelor la laborator aparține Agenției.

CAPITOLUL VI

Gestionarea rezultatelor

Art. 26. — (1) Rezultatul analizei de laborator este emis sub forma unui buletin de analiză, semnat de directorul Direcției cercetare și laborator control doping din cadrul Agenției sau, în lipsa acestuia, de adjunctul său.

(2) Analiza probelor biologice și emiterea buletinului de analiză se efectuează de către Direcția cercetare și laborator control doping, în conformitate cu Standardul internațional pentru laboratoare al Agenției Mondiale Anti-Doping.

(3) Rezultatul controlului doping se comunică președintelui Agenției.

(4) În cazul unui rezultat pozitiv, Agenția verifică dacă a survenit una dintre următoarele situații:

a) a fost acordată o scutire pentru uz terapeutic;

b) există o suspiciune cu privire la încălcarea Standardului internațional pentru testări sau există o analiză de laborator care să infirme validitatea rezultatului constatat.

(5) Dacă verificarea menționată la alin. (4) nu evidențiază una dintre situațiile prevăzute, Agenția informează sportivul în cauză și federația sportivă națională responsabilă, Agenția Națională pentru Sport, Comitetul Olimpic și Sportiv Român și Agenția Mondială Anti-Doping asupra:

a) rezultatului constatat;

b) reglementării anti-doping încălcate;

c) drepturilor sportivului.

Art. 27. — Sportivul are următoarele drepturi:

a) de a cere contraexpertiză sau, în cazul în care renunță, să dea o declarație scrisă în acest sens;

b) de a fi prezent personal sau prin reprezentant la contraexpertiză, dacă aceasta este solicitată;

c) de a solicita copii ale documentației de laborator pentru proba sa, care include informațiile prevăzute de Standardul internațional pentru laboratoare al Agenției Mondiale Anti-Doping.

CAPITOLUL VII

Dreptul la o audiere echitabilă

Art. 28. — (1) Agenția organizează o procedură de audiere pentru sportivul sau personalul asistent al acestuia, învinuit de una dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2).

(2) Procesul de audiere se desfășoară cu respectarea următoarelor principii:

a) organizarea audierii într-un interval de timp rezonabil;

b) o comisie de audiere echitabilă și imparțială;

c) dreptul de a fi reprezentat pe cheltuiala persoanei;

d) dreptul de a fi informat corect și la timp despre învinuirea adusă de violare a reglementărilor anti-doping;

e) dreptul de a se apăra în fața învinuirii aduse de violare a reglementărilor anti-doping;

f) dreptul fiecărei părți de a prezenta probe, de a chema și interoga martori;

g) dreptul persoanei la un interpret pe durata audierii;

h) dreptul la o decizie în formă scrisă, motivată și comunicată într-un timp rezonabil.

(3) Președintele Agenției poate decide organizarea unei proceduri de audiere în regim de urgență, atunci când împrejurările o cer.

CAPITOLUL VIII

Confidențialitate

Art. 29. — Identitatea sportivilor ale căror probe biologice sunt pozitive sau a sportivilor ori personalului asistent al acestora, care sunt suspectați de una dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2), poate fi făcută publică de către președintele Agenției sau, în lipsa acestuia, de către înlocuitorul său, numai după soluționarea definitivă a cazului.

CAPITOLUL IX

Sancțiuni

Art. 30. — (1) Orice încălcare prevăzută la art. 2 alin. (2) săvârșită de către sportiv în timpul sau în legătură cu o manifestare sportivă și/sau unei competiții sportive, dovedită conform procedurii prevăzute de prezenta lege, atrage de drept descalificarea, invalidarea rezultatelor individuale obținute în acea competiție și retragerea medaliei, a punctelor sau a premiilor.

(2) Sportivii străini sunt sancționați conform prezentei legi numai în cazul în care participă la o competiție sportivă și/sau manifestare sportivă organizată pe teritoriul României.

Art. 31. — Cu excepția substanțelor specifice, faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a), b) și f) se sancționează cu suspendarea din activitatea sportivă pe o perioadă de 2 ani la prima abatere și cu suspendarea pe viață la cea de-a doua abatere.

Art. 32. — În situația în care un sportiv demonstrează că utilizarea unei substanțe specifice nu a avut ca scop mărirea performanței sportive, perioada de suspendare prevăzută la art. 31 va fi înlocuită după cum urmează:

a) la prima încălcare, cel puțin un avertisment și o mustrare severă, fără acordarea unei perioade de suspendare, sau cel mult un an de suspendare;

b) la a doua încălcare, 2 ani de suspendare;

c) la a treia încălcare, suspendare pe viață.

Art. 33. — (1) Faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. c) și e) se sancționează conform art. 31.

(2) Pentru încălcarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) lit. g) și h), perioada de suspendare va fi de minimum 4 ani la prima abatere și suspendarea pe viață la a doua abatere.

(3) Pentru încălcarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) lit. d), perioada de suspendare va fi de minimum 3 luni și maximum 2 ani, conform normelor metodologice de organizare și efectuare a controlului doping.

Art. 34. — Următoarele fapte vor fi sancționate direct cu suspendarea pe viață din activitatea sportivă:

a) orice încălcare prevăzută la art. 2 alin. (2), când aceasta presupune implicarea unui sportiv minor;

b) orice încălcare prevăzută la art. 2 alin. (2) de către un membru al personalului asistent al sportivului minor.

Art. 35. — (1) Perioada de suspendare începe de la data emiterii deciziei de suspendare.

(2) Perioadele de suspendare provizorie se deduc din perioada totală de suspendare.

(3) În cazul întârzierii pronunțării deciziei de suspendare din motive neimputabile sportivului, perioada de suspendare poate începe de la data prelevării probelor biologice.

(4) Pe perioada suspendării sportivii nu pot participa în nicio calitate în cadrul unei competiții sau manifestări sportive.

(5) Pe perioada suspendării sportivii respectivi nu mai beneficiază, pentru activitatea sportivă, de sume de la bugetul de stat sau de la bugetele locale.

Art. 36. — (1) În vederea reluării activității sportive sportivii suspendați trebuie să se supună testărilor doping în afara competiției, realizate de Agenție.

(2) Pe perioada suspendării sportivii au obligația de a comunica Agenției adresa exactă unde pot fi găsiți.

Art. 37. — Prescripția aplicării sancțiunii în cazul săvârșirii uneia dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2) este de 8 ani de la data la care a avut loc încălcarea reglementărilor anti-doping.

CAPITOLUL X

Consecințe pentru echipe

Art. 38. — (1) Atunci când un membru al unei echipe sportive a încălcat sau este susceptibil de vreuna dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2) în legătură cu o manifestare sportivă, echipa va fi supusă testelor-țintă stabilite pentru acea manifestare sportivă.

(2) În situația în care mai mult de un membru al unei echipe sportive este găsit vinovat de una dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2) în timpul unei manifestări sportive, echipa poate fi supusă sancțiunii de descalificare sau unei alte sancțiuni disciplinare.

(3) În privința acelor discipline sportive care nu prevăd existența unor echipe, dar premiile se acordă acestora, descalificarea sau orice altă măsură disciplinară luată împotriva echipei, când unul sau mai mulți membri ai acesteia au comis o încălcare prevăzută la art. 2 alin. (2), se vor aplica reglementările federației internaționale respective.

CAPITOLUL XI

Încetarea sau reducerea perioadei de suspendare pe baza unor circumstanțe excepționale

Art. 39. — (1) Sportivul este responsabil de prezența în proba biologică a oricărei substanțe interzise sau a metabolizilor ori a markerilor ei, nefiind necesar să se demonstreze intenția sau culpa pentru a se stabili o încălcare a reglementărilor anti-doping.

(2) În cazul în care sportivul dovedește lipsa vinovăției sau a neglijenței efective cu privire la faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) și b), sancțiunea cu suspendarea nu se aplică.

(3) În cazul încălcărilor prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a), b), c) și h), perioada de suspendare poate fi redusă, însă aceasta nu va fi mai mică decât jumătate din perioada de suspendare care s-ar fi convenit pentru o astfel de faptă, dacă sportivul demonstrează lipsa vinovăției sau a neglijenței semnificative.

(4) Pentru aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (2) și (3) sportivul trebuie să demonstreze modalitatea în care substanța interzisă a pătruns în corpul său.

(5) Dacă sancțiunea aplicabilă este suspendarea pe viață, atunci perioada de suspendare redusă aplicată potrivit alin. (3) nu va fi mai mică de 8 ani.

(6) În cazul în care sportivul acordă Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările anti-doping și Comisiei de apel un sprijin efectiv în vederea descoperirii sau stabilirii încălcărilor reglementărilor anti-doping de către personalul asistent, perioada de suspendare poate fi redusă, însă

aceasta nu va fi mai mică decât jumătate din perioada de suspendare care s-ar fi convenit pentru o astfel de faptă.

CAPITOLUL XII

Reglementări pentru cazurile de încălcări repetate

Art. 40. — (1) În cazul aplicării sancțiunilor prevăzute la art. 31, 32 și 33, o nouă încălcare prevăzută la art. 2 alin. (2) va fi luată în considerare de Agenție în vederea aplicării de sancțiuni, numai dacă sportivul sau o altă persoană din rândul personalului asistent al acestuia a săvârșit această nouă încălcare după ce a fost înștiințat de prima.

(2) Dacă Agenția nu poate stabili acest lucru, atât prima, cât și cea de-a doua încălcare vor fi considerate ca fiind una singură și se va aplica sancțiunea cea mai gravă.

Art. 41. — (1) Dacă la același control doping un sportiv este găsit vinovat de utilizarea sau prezența unei substanțe specifice și a altor substanțe ori metode interzise, sportivul va fi considerat vinovat de o singură încălcare a dispozițiilor art. 2 alin. (2), iar sancțiunea aplicată este cea mai gravă.

(2) În situația în care un sportiv este găsit vinovat de săvârșirea a două încălcări diferite prevăzute la art. 2 alin. (2), una implicând o substanță specifică, iar alta implicând o substanță sau metodă interzisă ori o altă încălcare, perioada de suspendare impusă pentru cea de-a doua abatere va fi de minimum 2 ani și de amaximum 3 ani.

(3) În cazul în care un sportiv este găsit vinovat de săvârșirea celei de-a treia încălcări, determinată de orice combinație între abaterea folosirii de substanțe specifice și orice altă încălcare sancționată conform art. 31 sau 33, se va aplica sancțiunea suspendării pe viață.

CAPITOLUL XIII

Infrațiuni

Art. 42. — (1) Procurarea, distribuirea, oferirea, vânzarea, deținerea fără drept ori administrarea de substanțe interzise sportivilor constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON).

(2) Prescrierea sau administrarea de substanțe interzise sportivilor de către medici constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 4 ani sau cu amendă de la 7.500 lei (RON) la 15.000 lei (RON).

(3) În cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (2) se sesizează și Colegiul Medicilor din România.

Art. 43. — (1) Îndemnul prin orice mijloace la consumul de substanțe interzise în vederea sporirii capacității de performanță, dacă este urmat de executare, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă de la 7.500 lei (RON) la 15.000 lei (RON).

(2) Dacă îndemnul nu este urmat de executare, pedeapsa este închisoarea de la două luni la 2 ani sau amendă de la 1.500 lei (RON) la 5.000 lei (RON).

Art. 44. — (1) Constituie circumstanțe agravante următoarele împrejurări și situații:

a) săvârșirea faptei de către o persoană care are, potrivit prezentei legi, atribuții în prevenirea și combaterea dopajului;

b) oferirea, prescrierea, administrarea de substanțe sau proceduri interzise unui sportiv minor;

c) săvârșirea faptei împreună cu un minor;
 d) săvârșirea faptei de către o persoană care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității publice, iar fapta a fost săvârșită în exercitarea acestei funcții.

(2) Dacă infracțiunile prevăzute la art. 42 și 43 sunt săvârșite în condițiile vreuneia dintre circumstanțele agravante prevăzute la alin. (1), maximul special al pedepselor se majorează cu o treime.

Art. 45. — Persoanelor condamnate pentru infracțiuni prevăzute în prezentul capitol li se pot aplica una sau mai multe pedepse complementare.

Art. 46. — Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiunile prevăzute în prezentul capitol se confiscă.

CAPITOLUL XIV

Apeluri

Art. 47. — Pot fi contestate următoarele decizii:

a) deciziile Agenției referitoare la încălcările dispozițiilor art. 2;

b) deciziile Agenției privind autorizarea sau neautorizarea folosirii în scopuri terapeutice a substanțelor și/sau a metodelor interzise.

Art. 48. — Procedura soluționării contestațiilor prevăzute la art. 47 se desfășoară în fața Comisiei de apel, cu respectarea următoarelor principii:

a) dreptul la o audiere echitabilă și imparțială;

b) realizarea unei audieri corecte, imparțiale și independente;

c) dreptul persoanei de a fi reprezentată pe cheltuiala sa;

d) dreptul la o decizie în formă scrisă, motivată, redactată și comunicată în timp rezonabil.

Art. 49. — Deciziile contestate își păstrează efectele pe durata desfășurării procedurii prevăzute la art. 48, cu excepția situației în care Comisia de apel decide suspendarea acestora.

CAPITOLUL XV

Obligațiile structurilor sportive naționale și ale Comitetului Olimpic și Sportiv Român

Art. 50. — (1) Federațiile sportive naționale au obligația de a-și modifica și completa statutele și regulamentele în concordanță cu dispozițiile prezentei legi, ale Codului Mondial Anti-Doping, cu reglementările federațiilor sportive internaționale și cu normele metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping.

(2) Federațiile sportive naționale au obligația de a constitui o comisie anti-doping proprie, responsabilă cu prevenirea și combaterea dopajului, care va colabora cu Agenția și va transmite acesteia datele solicitate.

Art. 51. — (1) Federațiile sportive naționale sunt obligate să comunice Agenției, la începutul fiecărui an calendaristic, informații detaliate privind calendarul sportiv intern și internațional, precum și planurile de pregătire a echipelor și sportivilor lor, cu precizarea exactă a locurilor și orelor de desfășurare, precum și lista cu sportivii de nivel național/internațional și adresele acestora.

(2) Federațiile sportive naționale au obligația de a comunica Agenției, cu cel puțin 5 zile înainte, orice modificare intervenită în calendarul sportiv sau în planul de pregătire.

Art. 52. — Cluburile sportive, ligile profesioniste și Comitetul Olimpic și Sportiv Român sunt obligate să respecte prevederile art. 50 și 51.

Art. 53. — (1) În aplicarea sancțiunilor sportivilor sau personalului asistent al sportivilor, federațiile sportive naționale trebuie să respecte prevederile prezentei legi, precum și ale reglementărilor internaționale în domeniu.

(2) Neîndeplinirea de către federațiile sportive naționale a obligațiilor prevăzute la alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 30.000 lei (RON), retragerea oricărui sprijin financiar de la bugetul de stat, suspendarea temporară a certificatului de identitate sportivă sau radierea din registrul sportiv.

Art. 54. — (1) Cluburile sportive și ligile profesioniste în cadrul cărora au fost sancționate persoane pentru dopaj se sancționează cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 30.000 lei (RON).

(2) Nerespectarea prevederilor art. 23 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 7.500 lei (RON) la 15.000 lei (RON).

(3) Nerespectarea prevederilor art. 51 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 15.000 lei (RON).

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul anume împuternicit din cadrul Agenției.

Art. 55. — Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la art. 54, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 56. — În cazul în care substanțele descoperite pe parcursul controlului doping intră și sub incidența Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare, sau a Legii nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor, cu modificările și completările ulterioare, Agenția are obligația de a înștiința Agenția Națională Antidrog și organele de urmărire penală.

TITLUL III

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 57. — Pentru informarea și educarea personalului implicat în activitățile anti-doping toate instituțiile de învățământ superior de educație fizică și sport din țară și Centrul Național de Formare și Perfecționare a Antrenorilor introduc în programele de învățământ cursuri de prezentare a reglementărilor naționale și internaționale anti-doping, precum și Programul național anti-doping.

Art. 58. — Conducerea Agenției și personalul implicat în controlul doping vor avea acces la toate manifestările sportive pe bază de legitimație, eliberată de Agenția Națională pentru Sport.

Art. 59. — Se autorizează Cancelaria Primului-Ministru să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei legi în anexele la bugetul aprobat acestei instituții, respectiv în anexele privind cheltuielile cu salariile și numărul maxim de posturi și fondul aferent salariilor de bază, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, precum și în bugetele instituțiilor care fac obiectul prevederilor acestei legi.

Art. 60. — În cuprinsul actelor normative în vigoare care cuprind referiri la Agenția Națională Antidoping, următoarele denumiri se înlocuiesc astfel:

- a) *Agencia Națională Antidoping* cu *Agencia Națională Anti-Doping*;
 b) *Agencia Mondială Antidoping* cu *Agencia Mondială Anti-Doping*;
 c) *Codul Mondial Antidoping* cu *Codul Mondial Anti-Doping*.

Art. 61. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâre a Guvernului, se vor aproba structura organizatorică și regulamentul de organizare și funcționare ale Agenției Naționale Anti-Doping.

Art. 62. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a regulamentului prevăzut la art. 61, Agenția va elabora normele metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping, care se supun spre aprobare Guvernului.

Art. 63. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 552/2004 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.215 din 17 decembrie 2004.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 7 iunie 2006.
 Nr. 227.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind prevenirea și combaterea dopajului în sport

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind prevenirea și combaterea dopajului în sport și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 6 iunie 2006.
 Nr. 809.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 422

din 25 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f), art. 300² și art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Kozsokár Gábor — judecător
 Petre Ninosu — judecător
 Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
 Iuliana Nedelcu — procuror
 Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f), art. 300² și art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de

Andrei Dumitrel Mocanu și Gigi Cristinel Șerban în Dosarul nr. 1.309/P/2005 al Judecătoria Galati.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, deoarece, pe de o parte, dispozițiile art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală nu sunt criticate sub aspectul neconstituționalității lor, ci din perspectiva noțiunii de recidivist, iar pe de altă parte, cât privește dispozițiile art. 300² și art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, autorii excepției se limitează numai la invocarea normelor constituționale pretins încălcate, ceea ce contravine art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 18 ianuarie 2006 și 22 februarie 2006, pronunțate în Dosarul nr. 1.309/P/2005, **Judecătoria Galati a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f), art. 300² și art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Andrei Dumitrel Mocanu și Gigi Cristinel Șerban în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în ceea ce privește art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, că încalcă art. 16 și art. 23 alin. (11) din Constituție, privind egalitatea în drepturi, respectiv prezumția de nevinovăție, prin aceea că „o persoană este considerată recidivistă mai înainte de a se pronunța o hotărâre judecătorească definitivă“. Referitor la art. 300² și art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, se susține că acestea contravin prevederilor din Legea fundamentală cuprinse în art. 16 și 24, privind egalitatea în drepturi, respectiv dreptul la apărare, fără a se indica motivele și modalitatea în care se produce această încălcare.

Judecătoria Galati apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală este inadmisibilă, deoarece nu are legătură cu cauza dedusă judecării. Cât privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 300² și art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală în raport cu dispozițiile art. 16 și 24 din Constituție, apreciază că aceasta este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, fiind conforme cu dispozițiile constituționale pretins încălcate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 148 alin. 1 lit. f), art. 300² și art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 148 alin. 1 lit. f): *„Măsura arestării inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și numai în vreunul din următoarele cazuri: [...] f) inculpatul este recidivist;“*;

— Art. 300²: *„În cauzele în care inculpatul este arestat, instanța legal sesizată este datoare să verifice, în cursul judecării, legalitatea și temeinicia arestării preventive, procedând potrivit art. 160°.“*;

— Art. 303 alin. 6: *„Instanța suspendă, prin încheiere motivată, judecata și în cazul în care a fost ridicată o excepție de neconstituționalitate. Suspendarea se dispune până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției. Dacă inculpatul este arestat, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 300², iar dacă față de acesta s-a dispus măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau măsura obligării de a nu părăsi țara, se aplică, în mod corespunzător, art. 145 și 145¹. Încheierea este supusă recursului în termen de 5 zile de la data pronunțării.“*

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, referitor la dispozițiile art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, că acestea încalcă art. 16 și art. 23 alin. (11) din Constituție, privind egalitatea în drepturi, respectiv prezumția de nevinovăție, prin aceea că „o persoană este considerată recidivistă mai înainte de a se pronunța o hotărâre judecătorească definitivă“. Cât privește prevederile art. 300² și art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, autorii excepției arată că acestea încalcă prevederile art. 16 și 24, privind egalitatea în drepturi, respectiv dreptul la apărare, fără însă a se indica motivele și modalitatea în care se produce această încălcare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, în raport cu normele constituționale care consacra egalitatea în drepturi și prezumția de nevinovăție, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută. Astfel, reglementând, printre cazurile în care poate fi luată măsura arestării preventive, și pe acela în care inculpatul este recidivist, legea nu îl consideră pe inculpat deja vinovat de săvârșirea infracțiunii — lucru care nu este posibil de stabilit decât prin hotărâre judecătorească de condamnare rămasă definitivă —, ci prevede numai o condiție pentru luarea măsurii arestării preventive a inculpatului. De asemenea, se constată că textul de lege criticat se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, în concordanță cu principiul egalității în drepturi.

II. Referitor la prevederile art. 300² și art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, Curtea constată că autorii excepției nu formulează niciun motiv prin care să susțină neconstituționalitatea textelor de lege criticate, ci se limitează doar la indicarea textelor constituționale pretins încălcate.

Curtea reține că, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale pot fi făcute în formă scrisă și motivate. Coroborând acest text

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f), art. 300² și art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Andrei Dumitrel Mocanu și Gigi Cristinel Șerban în Dosarul nr. 1.309/P/2005 al Judecătoriei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 443

din 30 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Jiang Lingping în Dosarul nr. 29.338/2/2005 (2.888/2005) al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, însoțit de interpretul autorizat de limbă chineză dl. Ioan Budura, lipsind partea Ministerul Administrației și Internelor — Autoritatea pentru străini, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției solicită admiterea acesteia, prezentând în acest sens aspecte referitoare la situația personală și la riscul pe care returnarea în țara de origine, China, l-ar reprezenta asupra vieții și familiei sale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând, pe de o parte, că doar instanța de judecată este competentă a aprecia aspectele referitoare la situația de fapt a autorului excepției. Pe de altă parte, textul legal criticat nu conține norme contrare art. 45 din Constituție privind libertatea economică, pretins a fi încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 29.338/2/2005 (2.888/2005), **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind**

regimul străinilor în România. Excepția a fost ridicată de Jiang Lingping într-o acțiune în contencios administrativ formulată împotriva Ministerului Administrației și Internelor — Autoritatea pentru străini, prin care s-a solicitat anularea dispoziției de părăsire a teritoriului României și prelungirea dreptului de ședere, pentru o perioadă de un an, în scopul desfășurării de activități comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin art. 45 din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, completat cu dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 12 la convenție, raportat la prevederile art. 11 alin. (2) și ale art. 20 alin. (2) din Legea fundamentală.

În esență, se arată că textul legal criticat, prin care se instituie condiția ca, pentru prelungirea dreptului de ședere temporară în România în scopul desfășurării de activități comerciale, străinul să prezinte documente care să ateste investiția realizată în conformitate cu planul de afaceri, „limitează excesiv” accesul liber la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora, consacrate de art. 45 din Constituție, iar, pentru că aceste dispoziții se aplică doar cetățenilor străini, nu și celor români, au un caracter discriminatoriu, contrar prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, completat cu dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 12 la convenție.

De asemenea, se susține că textul de lege nu îndeplinește criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în înțelesul dat de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, acest text fiind lipsit de precizie și claritate, făcând posibilă, astfel, interpretarea și aplicarea arbitrară de către autoritățile competente — în speță, Autoritatea pentru străini.

Se apreciază că cerința impusă de dispozițiile legale criticate „nu este obiectiv posibilă”, deoarece realizarea unei investiții nu poate corespunde *ad literam* unui plan de afaceri, în condițiile în care, pe parcursul derulării în timp a investiției, piața afacerilor suferă modificări care impun readaptarea planului de afaceri.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt conforme cu prevederile art. 45 din Constituție. Orice activitate economică trebuie desfășurată, inclusiv de către străini, în condițiile legii, iar actul normativ criticat este o astfel de lege specială care enumeră condițiile legale pentru prelungirea dreptului de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale pe teritoriul României.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Principiul libertății economice, prevăzut de art. 45 din Constituție și pretins a fi încălcat, consacră dreptul oricărei persoane de a desfășura o activitate economică, statul garantând doar accesul neîngrădit la

libera inițiativă, precum și exercitarea acesteia. Așadar, libertatea economică este garantată numai cu respectarea condițiilor legii. Or, actul normativ criticat este o lege specială care, așa cum dispune norma constituțională invocată, enumeră în concret condițiile legale necesare pentru prelungirea dreptului de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale pe teritoriul României.

În ceea ce privește susținerile autorului referitoare la nerespectarea cerințelor de claritate și precizie a normelor interne, se arată, pe de o parte, că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act determinat nu poate avea o certitudine absolută, o reglementare detaliată purtând riscul unei rigidități excesive a acesteia. Pe de altă parte, în jurisprudența Curții Constituționale s-a arătat că instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța asupra problemelor legate de claritatea redactării textelor de lege, această atribuție revenind legiuitorului.

Avocatul Poporului apreciază că textul legal criticat este constituțional. Accesul la o activitate economică și libera inițiativă se exercită, potrivit art. 45 din Constituție, „în condițiile legii”, ceea ce presupune stabilirea unor condiții legale pe care orice agent economic trebuie să le respecte. Ca atare, instituirea prin actul normativ criticat a regulii potrivit căreia străinului intrat în România în scopul desfășurării de activități comerciale i se poate prelungi dreptul de ședere temporară sub condiția prezentării unor documente care să ateste realizarea unor investiții în conformitate cu planul de afaceri nu înfrânge dreptul de acces la o activitate economică.

De asemenea, textul legal criticat se aplică în mod unitar tuturor categoriilor de persoane vizate de ipoteza normei, fără privilegii și fără discriminări, așa cum prevede art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, cu următorul cuprins: „(1) *Străinului intrat în România în scopul desfășurării de activități comerciale i se poate prelungi dreptul de ședere temporară, dacă: a) prezintă documente care atestă investiția realizată în conformitate cu planul de afaceri.*”

Autorul excepției consideră că acest text de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 45 „*Libertatea economică*”, ale art. 11 alin. (1) și (2) „*Dreptul internațional*

și dreptul intern“ și ale art. 20 alin. (2) referitoare la prioritatea pactelor și tratatelor privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, față de legile interne mai puțin favorabile.

De asemenea, acesta mai invocă și nerespectarea art. 14 „Interzicerea discriminării“ din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a art. 1 „Interzicerea generală a discriminării“ din Protocolul nr. 12 la convenție, ratificat de România prin Legea nr. 103/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 din 2 mai 2006.

Examinând textul legal criticat, raportat la prevederile din Legea fundamentală și din instrumentele juridice internaționale invocate, Curtea Constituțională constată următoarele:

Autorul excepției pretinde că dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt neconstituționale deoarece, pe de o parte, înfrâng dreptul de acces la o activitate economică și la libera inițiativă, consacrat de art. 45 din Legea fundamentală, iar, pe de altă parte, contravin principiului egalității și al nediscriminării, prevăzut atât de art. 16 alin. (1) din Constituție, precum și de art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de art. 1 din Protocolul nr. 12 la convenție, întrucât condiția privind prezentarea unor documente care să ateste realizarea unei investiții conforme cu planul de afaceri se aplică doar cetățenilor străini, nu și celor români. De asemenea, susține că textul de lege criticat nu este suficient de clar și precis, astfel încât să înlăture orice urmă de arbitrar din partea autorităților competente să-l aplice, respectiv a Autorității pentru străini.

Față de criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că acestea nu pot fi reținute. Principiul libertății economice, consacrat de art. 45 din Constituție, garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică și libera inițiativă, exercitate însă în condițiile legii. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 reglementează, în cadrul cap. IV, prelungirea dreptului de ședere temporară, iar la secțiunea I, subsecțiunea 1, intitulată „Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru desfășurarea de activități economice, profesionale și comerciale“, art. 55 enumeră

condițiile necesare pentru prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii care desfășoară activități comerciale. Așadar, pentru această categorie de solicitanți, este firesc a fi îndeplinite anumite cerințe specifice legate de scopul prelungirii dreptului de ședere temporară, așa cum, spre exemplu, celor care solicită prelungirea acestui drept în scopul desfășurării de studii în România li se cere dovada înscrierii și achitării taxelor aferente anului de studii la o unitate de învățământ sau cum străinilor angajați în muncă li se solicită, pentru prelungirea dreptului de ședere, prezentarea permisului de muncă valabil și a contractului de muncă. În concluzie, condițiile cerute se circumscriu scopului pentru care fiecare categorie de străini nominalizată de lege solicită prelungirea dreptului de ședere temporară în România și se justifică prin însuși interesul pretins de solicitantul dreptului.

Având în vedere cele arătate, rezultă în mod evident că textul legal criticat nu operează nicio discriminare și nu contravine, așadar, prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la convenție. Este de observat că întregul act normativ criticat nu se adresează cetățenilor români, ci străinilor, fiind aplicabil în mod unitar acestora, în funcție de situațiile identice în care se află.

În ceea ce privește susținerile autorului referitoare la imposibilitatea obiectivă a derulării unei investiții prin respectarea strictă a unui plan de afaceri, Curtea Constituțională observă că aceste aprecieri nu reprezintă critici de neconstituționalitate. De asemenea, față de criticile privind caracterul imprecis și confuz al textului legal supus controlului, Curtea reamintește, pe de o parte, că interpretarea și aplicarea normelor juridice sunt operații ce aparțin în mod exclusiv organelor și autorităților competente, investite prin lege cu astfel de atribuții; pe de altă parte, Curtea constată că dispozițiile legale atacate indică într-un mod suficient de clar elementele și condițiile necesare pentru acordarea dreptului solicitat, nerespectarea acestora având, de asemenea, o consecință legală previzibilă, ce rezultă în mod clar din ansamblul prevederilor ordonanței.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Jiang Lingping în Dosarul nr. 29.338/2/2005 (2.888/2005) al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind preluarea în gestiune de către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a arhivei deținute anterior de fostele organe de securitate, aflată în conservare la Ministerul Apărării Naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Ministerul Apărării Naționale, prin Serviciul istoric al armatei, Direcția instanțelor militare, precum și prin instanțele militare din municipiile Timișoara, Cluj-Napoca și Iași, va preda Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității fondul arhivistic preluat de la fostul Departament al Securității Statului, respectiv de la Serviciul Român de Informații, deținut anterior de fostele organe de securitate, care prezintă interes, potrivit prevederilor Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și

deconspirarea poliției politice comuniste, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Ministrul apărării naționale este abilitat să declassifice documentele de arhivă la care se referă art. 1.

Art. 3. — Predarea-primirea dosarelor prevăzute a fi preluate se va face pe bază de protocoale încheiate între Ministerul Apărării Naționale și Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul apărării naționale,
Marius Bălu,
secretar de stat

București, 7 iunie 2006.
Nr. 731.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea destinației excedentului rezultat din execuția bugetară a Oficiului Național al Registrului Comerțului pe anul 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă utilizarea, în anul 2006, de către Oficiul Național al Registrului Comerțului a excedentului în sumă de 24.827.197,41 lei (RON), rezultat din execuția bugetului său pe anul 2005, pentru dezvoltarea Buletinului procedurilor de insolvență, potrivit dispozițiilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, pentru realizarea și implementarea sistemului de formulare electronice, pentru implementarea semnăturii electronice în sistemul registrului comerțului, pentru extinderea sistemului de arhivare electronică a documentelor, pentru achiziționarea de spații necesare desfășurării activității, pentru analiza sistemului

informatic al registrului comerțului, în vederea re-proiectării și trecerii pe o platformă modernă, precum și pentru achiziționarea platformei hardware și software în vederea difuzării on-line de informații din baza de date centrală a registrului comerțului, inclusiv indicatori din situațiile financiare anuale.

Art. 2. — Excedentul prevăzut la art. 1 este supus dispozițiilor art. 66 alin. (2) și ale art. 68 alin. (4) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei
p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 7 iunie 2006.
Nr. 733.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind certificarea animalelor și a produselor de origine animală

Văzând Referatul de aprobare nr. 800 din 15 mai 2006, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind certificarea animalelor și a produselor de origine animală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 367/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare cu privire la certificarea animalelor și a

produselor de origine animală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 10 iunie 2003.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentului ordin referirile făcute la ordinul menționat la alin. (1) se vor considera ca fiind referiri la prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 96/93/CE privind certificarea animalelor și produselor de origine animală, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 13 din 16 ianuarie 1997, p. 97.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Constantin Lupescu

București, 2 iunie 2006.

Nr. 125.

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ privind certificarea animalelor și a produselor de origine animală

ANEXĂ

Art. 1. — Prezenta normă sanitară veterinară stabilește reguli ce urmează să fie aplicate la emiterea certificatelor solicitate de legislația veterinară în concordanță cu cerințele Uniunii Europene.

Art. 2. — (1) În scopurile prezentei norme sanitare veterinare:

a) *legislație veterinară* înseamnă lista de acte legislative din anexa A la Directiva Consiliului 89/662/CEE și anexele A și B la Directiva Consiliului 90/425/CEE;

b) *inspector care certifică* înseamnă medicul veterinar oficial sau, în cazurile prevăzute de legislația veterinară, orice altă persoană autorizată de autoritatea competentă pentru semnarea certificatelor solicitate de legislația menționată.

(2) Suplimentar definițiilor prevăzute la alin. (1), cele menționate la art. 2 din directivele 89/662/CEE și 90/425/CEE se aplică *mutatis mutandis*.

Art. 3. — (1) Inspectorii care certifică trebuie să cunoască bine legislația sanitară veterinară privind animalele și produsele de origine animală pe care urmează să le certifice și, în general, să fie informați despre regulile care trebuie respectate pentru întocmirea și emiterea certificatelor și, dacă este necesar, asupra naturii și extinderii cerințelor cuprinse în certificat privind testele sau examinările care trebuie efectuate înainte de certificare.

(2) Inspectorii care certifică nu trebuie să certifice date despre care nu au cunoștințe personale sau care nu pot fi certificate de către aceștia.

(3) Inspectorii care certifică nu trebuie să semneze certificate necompletate, incomplete sau certificate referitoare la animalele ori la produsele pe care nu le-au inspectat sau care au trecut de controlul lor; dacă un certificat este semnat pe baza unui alt certificat sau atestat,

inspectorul care certifică trebuie să fie în posesia documentului respectiv înainte de a semna.

(4) Nicio prevedere a prezentului articol nu trebuie să împiedice medicul veterinar oficial să certifice date care:

a) au fost certificate în baza alin. (1) și (3) de către o altă persoană autorizată în acest sens de autoritatea competentă și care acționează sub controlul unui medic veterinar oficial, cu condiția să verifice exactitatea datelor; sau

b) au fost obținute, în contextul unor programe de monitorizare, prin referință la unele planuri de asigurare a calității recunoscute oficial sau prin intermediul unui sistem de supraveghere epidemiologică, în cazul în care acesta este autorizat în baza legislației veterinare.

(5) Reguli detaliate pentru implementarea prezentului articol pot fi adoptate în concordanță cu cerințele Uniunii Europene.

Art. 4. — (1) Autoritățile competente iau toate măsurile necesare pentru asigurarea integrității certificării. Inspectorii desemnați de către acestea trebuie:

a) să aibă un statut care să le asigure imparțialitatea, să nu aibă interes comercial direct privind animalele sau produsele certificate de aceștia ori privind exploatațiile sau unitățile din care acestea provin;

b) să fie pe deplin conștienți de importanța conținutului fiecărui certificat pe care îl semnează.

(2) Certificatele trebuie să fie întocmite în cel puțin una dintre limbile înțelese de inspectorul care certifică și în cel puțin una dintre limbile oficiale ale țării de destinație, astfel cum prevede legislația comunitară.

(3) Fiecare autoritate competentă trebuie să se asigure că poate realiza o corelare între certificate și inspectorul care efectuează certificarea și că este disponibilă o copie a fiecărui certificat pe o perioadă determinată de acesta.

Art. 5. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va introduce măsuri de verificare și control necesare pentru a preveni emiterea unor certificate false sau care pot induce în eroare, precum și producerea frauduloasă ori folosirea datelor din certificatele emise în scopul producerii de efecte nedorite, conform legislației veterinare.

(2) Fără a aduce atingere oricăror proceduri legale sau penalități, autoritatea veterinară competentă va efectua investigații sau controale și va lua măsuri adecvate pentru a sancționa orice situație de fals ori neconformitate a certificării, care va fi adusă în atenția acesteia. Aceste măsuri pot include suspendarea temporară a inspectorului care certifică în exercitarea îndatoririlor ce îi revin până la finalizarea investigației.

(3) În special, dacă în timpul investigațiilor se constată că:

a) inspectorul care certifică a emis cu bună-știință un certificat fraudulos, autoritatea competentă trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura, în măsura posibilităților, că persoana respectivă nu poate repeta fraudă;

b) o persoană sau un beneficiar a făcut uz în mod fraudulos ori a modificat un certificat oficial, autoritatea veterinară trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura, în măsura posibilităților, că persoana sau beneficiarul nu va mai putea repeta fraudă. Aceste măsuri pot include refuzul ulterior de a emite certificate oficiale persoanei sau beneficiarului în cauză.

Art. 6. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să adopte legi, reguli și prevederi administrative necesare pentru conformitatea cu prezenta normă sanitară veterinară. Aceasta trebuie să informeze imediat Comisia Europeană despre acest fapt.

(2) În cazul în care Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor adoptă măsurile menționate la alin. (1), acestea trebuie să conțină o referire la prezenta normă sanitară veterinară sau trebuie să fie însoțite de o astfel de referință cu ocazia publicării oficiale a acestora; modalitățile de referință se vor stabili de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va comunica Comisiei Europene textul prevederilor principale ale legilor interne care se adoptă în domeniul reglementat de prezenta normă sanitară veterinară.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 116948